

забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я з боротьби з тютюном у межах своєї компетенції (ч. 1 ст. 7 Закону 2005 р.).

Моніторинг виконання зобов'язань за Рамковою конвенцією ВООЗ по боротьбі проти тютюну здійснює Міністерство охорони здоров'я України.

Список використаних джерел

1. Короткий Т. Р. Внутригосударственная имплементация Рамочной Конвенции ВОЗ по борьбе против табака 2003 г.: опыт Украины / Т. Р. Короткий, Н. В. Сажинко / Международное право и международные организации. – 2012. – № 1. – С. 72– 90.
2. Контроль над тютюном в Україні. Другий Національний звіт. – К.: МОЗ України, ДУ «Український інститут стратегічних досліджень МОЗ України», 2014. – 128 с.

ОРИНДА Е. Н.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри міжнародного права та міжнародних відносин

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У БОРОТЬБІ З РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ ЕПІДЕМІЙ НА АФРИКАНСЬКОМУ КОНТИНЕНТІ

Охорона здоров'я має системний характер, яка включає ряд елементів для ефективного функціонування. Для Африканського континенту є уразливою система охорони здоров'я, що пов'язано з багатьма факторами, такими як: слабка економічна ситуація, що впливає на фінансування систем охорони здоров'я; кліматичні умови, які сприяють розповсюдженню інформаційних захворювань; не розвиненість систем охорони здоров'я, що пов'язано з історією континенту. Можливо виділити ряд проблем у сфері охорони здоров'я для Африканського континенту: розповсюдження інфекційних захворювань; доступу до лікарських засобів; доступу до медичної допомоги; велика малочисельність та дитяча смертність. Найгострішою проблемою та пов'язаною з вищенаведеними є розповсюдження інфекційних захворювань. Розповсюдження інфекційних захворювань є прямим наслідком прогалин у наданні медичних послуг / допомоги та доступу до лікарських засобів. Держави Африканського континенту здійснюють міжнародно-правове співробітництво з боротьби з інфекційними захворюваннями з Всесвітньою організацією охорони здоров'я, її регіональними бюро, іншими урядовими та неурядовими організаціями, такими як: Дитячий

фонд Організації Об'єднаних Націй, Партнерство по скороченню масштабів захворюваності малярією, Глобальний фонд для боротьби зі СНІДом, туберкульозом та малярією, Світовий банк.

У Доповіді Всесвітньої зустрічі на вищому рівні зі сталого розвитку 2002 р. держави акцентували увагу на необхідності економічної співпраці для отримання необхідних медикаментів і технологій на постійній і доступній з фінансової точки зору основі для протистояння і боротьби з інфекційними захворюваннями, в тому числі ВІЛ / СНІДом, малярією, туберкульозом та трипаносомозом [1]. На Африканському континенті найбільше страждають від ВІЛ / СНІДу, малярії та туберкульозу держави, що розвиваються і в першу чергу держави та міжнародні організації повинні надавати їм допомогу для досягнення успіхів у цій сфері [1].

У Резолюції Всесвітньої асамблеї охорони здоров'я Всесвітньої організації охорони здоров'я 60.18 від 23 травня 2007 року міститься заклик прийняти, щоб на національному та міжнародному рівнях здійснювалися всебічні заходи щодо розширення програм боротьби з малярією.

Зазначимо, що у Всесвітній організації охорони здоров'я була створена платформа для співробітництва держав, міжнародних урядових та неурядових організацій — Партнерство по скороченню масштабів захворюваності малярією. Даним Партнерством був розроблений Глобальний план дій боротьби з малярією, який був прийнятий резолюцією Всесвітньої організації охорони здоров'я.

Також щодо необхідності міжнародно-правового співробітництва з боротьби з інфекційними захворюваннями на Африканському регіоні зазначалося в резолюціях Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй 66/289 від 10 вересня 2012 р., 67/299 від 16 вересня 2013 р. Також в Організації Об'єднаних Націй була створена посада Спеціального посланника Генерального секретаря по боротьбі з малярією. Основне завдання Спеціального посланника Генерального секретаря по боротьбі з малярією є здійснення переговорів щодо вироблення політичного консенсусу щодо фінансування заходів метою яких є скорочення смертності від малярії завдяки розширенню доступу до послуг в області профілактики, діагностики та лікування малярії, у першу чергу в Африці.

На цю проблему звертала увагу Економічна і Соціальна Ради у Резолюції 1998/36 від 30 липня 1998 р., що стосувалася боротьби з малярією і діарейними захворюваннями.

Однак найбільш деталізоване скоординоване регулювання було розроблено і прийнято Організацією африканської єдності і Африканським союзом до яких належить Абуджійська декларація з проблем ВІЛ / СНІДу, туберкульозу та інших пов'язаних з ними інфекційних захворювань, у якій міститься зобов'язання виділяти як мінімум 15 відсотків національних бюджетів на потреби охорони здоров'я. Абуджійські положення щодо активізації зусиль щодо забезпечення доступу до медичного обслуговування хворих на ВІЛ та СНІД,

туберкульозом та малярією в Африці були ухвалені державами-членами Африканського союзу на спеціальному саміті Африканського союзу з ВІЛ / СНІД, туберкульозу та малярії, що проходив в Абуджі 2—4 травня 2006 року, а також прийняті Асамблеєю Африканського союзу на її п'ятнадцятій черговій сесії 2010 року. Положення Абуджійської декларації були синхронізовані з цілями в області розвитку, сформульованими в Декларації тисячоліття.

Задля ефективного міжнародно-правового співробітництва необхідна політична воля, сфера боротьби з інфекційними захворюваннями та африканський континент не є винятком. Саме з цієї причини був створений Альянс лідерів африканських держав з боротьби з малярією. Метою діяльності Альянсу є досягнення консенсусу у виробленні спільних дій у боротьбі з малярією, дані рішення мають правову форму — міждержавних договорів, резолюцій, декларацій, планів та стратегій дій.

Список використаних джерел

1. Доклад Всемирной встречи на высшем уровне по устойчивому развитию, Йоханнесбург, Южная Африка, 26 августа – 4 сентября 2002 года. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.preventionweb.net/files/resolutions/N0263695.pdf>
2. Резолюция 67/299 «Закрепление достигнутых успехов и активизация борьбы с малярией и усилий в направлении ее ликвидации к 2015 году в развивающихся странах, особенно в Африке» от 16 сентября 2013 года.

ФЕТИСЕНКО В. О.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри міжнародного права та міжнародних відносин

НАУКОВИЙ ПРОГРЕС ТА ПРАВА ЛЮДИНИ

Права людини завжди викликали значний інтерес зі сторони як правників-теоретиків, так і практиків. Розвинута система прав людини охоплює майже усі сторони життєдіяльності індивіда, в тому числі його взаємодію з науковим прогресом та його надбаннями. Надзвичайно широке розповсюдження надбань наукового прогресу викликає практичну необхідність вивчення взаємозв'язків між ним та правами людини, задля удосконалення правничих та інституційних інструментів, спрямованих на забезпечення та захист прав людини. Це й складає актуальність обраної тематики. В цьому дослідженні поставлена мета за допомогою діалектичного методу розглянути та дослідити взаємозв'язок